

267 - 40
۲۶۷ - ۴۰

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 267

Date of filing: 03 July 84

** AWARD - Type of Award Final
- Date of Award 7 Jun 84
_____ pages in English   7 pages in Farsi

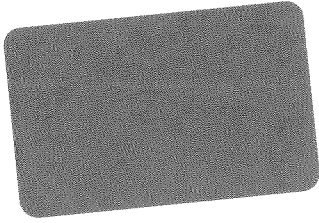
** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English   _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English   _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English   _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English   _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____
_____
- Date _____
_____ pages in English   _____ pages in Farsi

پرونده شماره ۲۶۷

شعبه یک

حکم شماره ۱ - ۲۶۷ - ۱۳۱

DUPLICATE ORIGINAL
نسخه برابر اصل

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	۱۳۶۲ / ۴ / ۱۲ 03 JUL 1984
No	267

ام اند ام پروداکشنز ، اینکورپوریتد ،

خواهان ،

- و -

جمهوری اسلامی ایران ،

خواننده .

حکم

۱ - واقعیات و اظهارات

در تاریخ ۱۴ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۴ دیماه ۱۳۶۰) ام اندام پروداکشنز، اینکورپوریتد (اختصاراً "ام اندام") ادعائی علیه جمهوری اسلامی ایران در دیوان طرح نمود و خواستار وصول مبلغ ۱,۹۵۰,۰۰۰ دلار بعلاوه بهره و هزینه های مربوط گردید. مبلغ مورد ادعا شامل ۱,۸۷۵,۰۰۰ دلار سهم نامبرده از سود منتظره در یک پروژه فیلمبرداری بعلاوه ۳۷,۵۰۰ دلار حق الزحمه شرکت در تهیه فیلم و ۳۷,۵۰۰ دلار بابت حقوق سناریست و داستان می باشد.

خواهان اظهار می دارد که شرکتی است که در ایالت کالیفرنیا تشکیل یافته و رئیس و سهامدار منحصر بفرد آن خانم مری پی. موری، تبعه ایالات متحده آمریکا می باشد.

خواهان مدعی است که خانم موری در سال ۱۹۷۱ اصالتاً "قراردادی با شرکت استودیوی فیلمبرداری میثاقیه با مسئولیت محدود (اختصاراً "استودیو میثاقیه") که یک شرکت ایرانی است جهت تولید و توزیع گسترده یک فیلم سینمایی درباره پاره ای حوادث مربوط به کنفرانس تهران طی جنگ جهانی دوم، منعقد نمود. این قرارداد در ایران امضاء شده، زیرا که خانم موری برای مذاکره درباره پروژه بدعوت آقای مهدی میثاقیه رئیس انجمن فیلمبرداران ایرانی و صاحب استودیو میثاقیه به ایران سفر کرده بود.

خواهان مدعی است که دو شرکت ابتدا مالکیت مشترک فیلم را پیش بینی کرده بودند. ولی در ضمن کارهای مقدماتی که خانم موری روی پروژه انجام داد معلوم شد که به بودجه ای بیشتر از آنچه که بدواً برای تولید فیلم در نظر گرفته شده بود نیاز خواهد بود. بنابراین دو شرکت مزبور کوشیدند دولت ایران را در منافع فیلم سهمین کنند.

خواهان اظهار می دارد که آقای خردمند، رئیس هیئت ملی فیلم وزارت فرهنگ و هنر ایران وعده داده بود که دولت ایران از نظر مالی از پروژه حمایت خواهد کرد و با اتکاء

به آن وعده بود که کارهای بعدی تهیه مقدمات تولید فیلم انجام گردید. خواهان مدعی است که مذاکره و موافقت درباره قرارداد های نهائی که نمایانگر مشارکت دولت ایران در پروژه بود در سال ۱۹۷۶ بین استودیو میثاقیه و وزارت فرهنگ و هنر صورت گرفت .

خواهان اظهار می دارد که قرارداد های مربوط به پرونده حاضر مشارکتی (joint ventures) است بین ام اند ام ، و استودیو میثاقیه و دولت ایران . قرار بود دولت ایران نیمی از سود تخمینی ۷,۵۰۰,۰۰۰ دلار را بابت تامین سرمایه فیلم دریافت کند و نیم دیگر سود را استودیو میثاقیه با ام اند ام تقسیم نمایند. خواهان مضافاً مدعی است که قرار بود حق الزحمه ای به میزان ۵% (یعنی ۳۷,۵۰۰ دلار) از بودجه ۷۵۰,۰۰۰ دلاری تهیه فیلم بابت شرکت در تهیه فیلم و ۵% (یعنی ۳۷,۵۰۰ دلار) از بودجه را بابت حق سناریو و داستان وصول نماید .

خواهان درباره اساس ادعای خود اظهار می کند که دولت ایران ، "به دلیل اعمال خلاف یا ترک فعل خود، مسئول خساراتی است که ام اند ام پروداکشنز متحمل گشته است" . خواهان همچنین اظهار می دارد که ایران باید به پرداخت خسارت ادعائی "بابت زیانهای وارده بر ام اند ام در شرایط و اوضاع و احوال مشروح در فوق" ملزم گردد. در مورد موازین پرداخت خسارت ، خواهان به ضوابط تعیین شده توسط دیوان دائمی دادگستری بین المللی اشاره کرده ، پرداخت عدم النفع و مبالغ مصروفه را مطالبه می کند .

در لایحه دفاعیه و پاسخ به جوابیه ای که وزارت ارشاد اسلامی از طرف خواننده دولت جمهوری اسلامی ایران به ثبت رسانده ، اعتراض نموده که تابعیت آمریکائی خواهان و اختیارات خانم موری جهت اقدام از طرف خواهان احراز نشده است . خواننده همچنین استدلال کرده است که هیچگونه رابطه قراردادی بین خواهان و دولت جمهوری اسلامی ایران یا هیچیک از سازمانها ، تشکیلات و واحدهای تحت کنترل آن دولت وجود ندارد. خواننده همچنین منکر آنست که خواهان ارتکاب هیچ "عمل خلاف یا ترک فعلی" که خواننده را ملزم و مسئول پرداخت غرامت بابت خسارات ادعائی خواهان

کند، اثبات کرده باشد. وبعلاوه تقاضای صدور حکم پرداخت هزینه های پرونده حاضر را به دلیل بی اساس بودن ادعا دارد.

دیوان، متعاقب تسلیم مدارک کتبی و استدلالاتی که دیوان با تفصیل بیشتری آمده است، در دستور مورخ دوم مارس ۱۹۸۴ (۱۲ اسفندماه ۱۳۶۲) خود به طرفین دستور داد هرگونه اسناد مدارک دیگری را که بخواهند بدان استناد کنند تسلیم نمایند. دیوان همچنین بطرفین اطلاع داد که قصد اردیبهشت "بر اساس مدافعات کتبی و اسناد تسلیمی در مورد پرونده حاضر تصمیم گیرد. هیچیک از طرفین تقاضای جلسه استماع نکرد.

۲ - دلایل صدور حکم

خواهان در مورد تابعیت خود مدارکی ارائه داده است که شامل فتوکی صفحه اول اساسنامه شرکت ام اندام و حاکی از تشکیل شرکت در ایالت کالیفرنیا در سال ۱۹۶۷ میباشد. خواهان همچنین فتوکی یک فرم مالیاتی صادره جهت ام اندام در سال ۱۹۸۲ را ارائه کرده است که مبین ادامه وجود شرکت حداقل تا پایان آن سال می باشد و بالاخره خواهان فتوکی پاسپورت آمریکائی خانم موری را که تولد وی در ایالات متحده و تابعیت نامبرده را تا تاریخهای مرتبط با ادعای حاضر نشان می دهد، ارائه داده است.

معهدا، خواهان مدرکی در تائید مالکیت ادعائی خانم موری بر ام اندام تسلیم نکرده است. بنا بر این دیوان نتیجه می گیرد که مدارک تسلیمی برای اثبات اینکه خواهان بمفهوم بند ۱ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی یک تبعه ایالات متحده بوده و یا ادعای حاضر، ادعای یک تبعه ایالات متحده آمریکا طبق الزام بند ۲ ماده هفت همان بیانیه می باشد، کافی نیست.

این مساله نیاز به بررسی بیشتری ندارد زیرا مدافعات و مدارک پرونده نیز دیوان را متقاعد نمی کند که ادعای خواهان علیه خواننده واجد هیچ مبنای واقعی

باشد. گرچه خواهان مدعی است که یک رابطه قراردادی بین وی و استودیو میثاقیه و جمهوری اسلامی ایران وجود داشته، لکن نتوانسته است مدرکی در اثبات این ادعا ارائه دهد.

خواهان در دادخواست و جوابیه خود از افشای طرف خصوصی ایرانی قرارداد ادعائی، به این دلیل که این کار امنیت آن طرف را به مخاطره خواهد انداخت خودداری کرد. بهمان دلیل خواهان قرارداد را مدرك مستند دیگری ارائه نداد.

دیوان در دستور مورخ ۱۷ مه ۱۹۸۳ (۲۷ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) خود از خواهان خواست با اسناد و مدارکی را که میخواهد مورد استناد قرار دهد تسلیم کند و یا ادعای خود را مسترد نماید. خواهان در تاریخ ۲۹ سپتامبر ۱۹۸۳ (۷ مهر ماه ۱۳۶۲) اظهار داشت که چون طرف ایرانی مورد بحث قبلاً "زندانی شده، وی را بعنوان آقای میثاقیه مشخص نمود و پاره‌ای مدارک مستند نیز ارائه داد.

مدارک مزبور شامل یک فتوکپی قرارداد بتاريخ ۱۴ ژوئن ۱۹۷۱ (۲۴ خرداد ماه ۱۳۵۰) به امضای آقای میثاقیه از طرف استودیوی میثاقیه و خانم موری از طرف خواهان، یعنی ام اندام بود. در قرارداد مزبور تهیه مشترک یک فیلم توسط استودیو میثاقیه و ام اندام پیش‌بینی شده بود. هر چند قرارداد پاره‌ای تعهدات مالی هر یک از دو طرف را تعریف می‌کرد، تعدادی از عوامل قرارداد، منوط به توافق آتی بود و بعضی تعهدات به امضای یک قرارداد توزیع منوط شده بود. قرارداد تسلیمی اشاره‌ای به تعهد مالی یا مشارکتی توسط خواننده در پروژه نمی‌کند.

خواهان سوگندنامه‌ای با امضای خانم موری مشعر بر اینکه دولت ایران بوسیله وزارت فرهنگ و هنر وعده حمایت مالی از پروژه را داده و خواهان به آن وعده اعتماد کرده، تسلیم نمود. خواهان همچنین مکاتبات بین خانم موری و وزارت فرهنگ و هنر را دایر بر اینکه وزارت فرهنگ و هنر حداقل از پروژه فیلم آگاه بوده و ارائه داده ولی هیچگونه مدرکی در تائید ادعای خود مبنی بر اینکه دولت ایران تعهد قراردادی برای تأمین مالی فیلم پیشنهادی تقبل کرده باشد، تسلیم ننموده است.

خواهان همچنین در اظهاریه خود اذعان داشته است که "کلیه قراردادهای کتبی با دولت ایران درباره پروژه در شرکت استودیوی فیلم برداری میثاقیه نگاهداری شده" و

قراردادهائی که وزارت خانه را متعهد به حمایت مالی از پروژه می‌کرد در دسترس خواننده است و بنا بر این تقاضا دارم به خواننده دستور داده شود که آنها را ارائه نماید". خواننده پاسخ داد که وزارت ارشاد اسلامی ضمن نامه‌ای به اداره کل تحقیقات و روابط سینمایی در مورد قراردادهای ادعائی، استفسار کرده و اداره کل نظارت و نمایشنامه‌ها در پاسخ اشعار داشته است که هیچگونه سابقه‌ای راجع به چنین قراردادهائی یافت نشده است.

همانطور که در فوق متذکر گردید، دیوان در دستور مورخ دوم مارس ۱۹۸۴ (۱۲ اسفندماه ۱۳۶۲) خود به هر دو طرف دستور داد هرگونه سند دیگری را که بخواهند به آن استناد کنند تسلیم نمایند و اعلام داشت که قصد دارد متعاقبا " در مورد این پرونده بر اساس مدافعات و اسناد تسلیمی تصمیم گیرد. خواهان اظهاریه‌ای به اخطار، حاوی نظرات خود تسلیم کرد ولی مدرک دیگری ارائه نداد.

دیوان نتیجه می‌گیرد که تنها رابطه قراردادی که با مدارک مستند تسلیمی تأیید می‌شود رابطه بین خواهان و استودیو میثاقیه است و در این قرارداد ذکری از دولت ایران نرفته است.

بنا بر این دیوان معتقد است که هیچ رابطه قراردادی یا حقوقی بین خواننده و خواهان که خواهان بتواند ادعای خود را بر مبنای آن قرار دهد به اثبات نرسیده است.

در شرایط و اوضاع و احوال پرونده حاضر خواننده مستحق دریافت هزینه‌دآوری خود می‌باشد و دیوان مبلغ معقول این هزینه‌ها را ۲۰۰۰ دلار آمریکا تعیین می‌کند.

بدلائل مذکور فوق،

ادعای ام‌اند ام پروداکشنز اینکورپوریتد، رد می‌شود.

خواهان، ام‌اند ام پروداکشنز اینکورپوریتد متعهد است هزینه‌های متحمل شده خواننده جمهوری اسلامی ایران را مبلغ ۲۰۰۰ دلار پرداخت نماید.

